

DELO IN PROBLEMI KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL TABOR

Uspeh je v množičnosti

Da bo SZDL v krajevni skupnosti uresničevala svojo ustavno vlogo, smo skupaj z ostalimi političnimi in drugimi organizacijami, društvi ter samoupravnimi organi iskali takšno vsebino dela, ki bi privabila kra-jane v organizirano uresničevanje skupnih interesov. Aktivnost socialističnih sil smo usmerili k tistim življenjskim vprašanjem, s katerimi se ukvarjamo kot samoupravljalci. Politično in samoupravno smo organizirani in vsak, ki želi, lahko sodeluje v različnih oblikah organizirane samoupravne aktivnosti.

Odzivnost krajanov, posebno v solidarnostnih akcijah, je bila velika. Referenduma za samoprispevek II se je udeležilo 83% volilcev ali kar 7,5% več kot ob referendumu za samoprispevek I. Uspešno smo opravili vpis posojila za ceste zbirali prispevke za pomoč prizadetim v Posočju in pripravili ter izvedli volitve delegatov. Manj uspehov smo imeli pri organiziranem reševanju na videz drobnih in vsakdanjih vprašanj in interesov krajanov, katerih urejanje naj bi prispevalo k boljšim pogojem dela in življenja.

Med člani SZDL imamo 755 članov zveze komunistov, 1334 mladih in 641 borcev NOV. Deluje organizacija sindikatov, rezervnih vojaških starešin, tabornikov, upokojencev, rdečega križa, TVD »Partizan« in vse oblike samoupravnega organiziranja. To so številčno zelo močne, politične in samoupravno organizirane sile, ki bi bile lahko kos najbolj zahtevnim nalogam. V praksi pa ni tako, ker smo preveč razdrobljeni, nepovezani, zaprti vase in angažirani za reševanje nekaterih lastnih problemov, zato pa premalo vključeni v organizirano uresničevanje skupnih interesov. Problemov in nalog, ki zadevajo naš krajane, ne moremo in ne smemo obravnavati vsak po svoje. To so naloge nas komunistov, borcev, članov sindikata in mladih, ki v skupnosti krajanov kot fronta organiziranih socialističnih sil rešujemo skupne in tudi naše interese in težave.

Opazimo pa tudi nekakšno nezaupanje nekaterih krajanov v koristnost aktivnega udejstvovanja v krajevni samoupravi. Večkrat doslej njihovi predlogi niso bili dovolj upoštevani. Nosilci političnih in drugih aktivnosti v krajevni skupnosti, v občini in v mestu, moramo zato z demokratično izmenjavo mnenj ustva-

riti razpoloženje, da ljudje povedo svoje mnenje, probleme in potrebe. Ko bodo spoznali, da so del skupnosti, ki organizirano razpravlja in odloča o pomembnih družbenih zadevah, bo tudi njihova aktivnost pri uresničevanju skupnih interesov večja.

Pri uresničevanju ustavno opredeljene vloge krajevne skupnosti, smo se srečevali s težavami in problemi, ki so značilni za mestne krajevne skupnosti. Tabor je po velikosti majhna, po številu prebivalcev pa relativno velika krajevna skupnost. Kot delavci smo zaposleni večinoma zunaj območja krajevne skupnosti. Imamo relativno visoko starostno strukturo prebivalstva, značilno pa je tudi, da četrtina krajanov na Taboru biva le začasno.

Samoupravni organi krajevne skupnosti, skupščina, svet skupščine, komisije in odbori še niso povsem zažive. Tudi skupščina še ni mesto usklajevanja stališč, mnenj in predlogov, zato je izostala tudi njena pomoč delegacijam in delegatom in njena usmerjevalna vloga v svetu in komisijah.

V javni razpravi smo obravnavali in sprejeli tudi srednjeročni načrt razvoja krajevne skupnosti, ki je zaradi nezadostnega sodelovanja vseh dejavnikov, predvsem pa organizacij združenega dela in samoupravnih interesnih skupnosti, premalo usklajen. Pri njegovem uresničevanju smo dosegli nekatere rezultate, očitna pa je potreba po konkretnih letnih načrtih, ki naj vsebujejo naloge na področjih gospodarjenja s stanovanji, urejanja prostora, varstva okolja, zdravstvenega varstva, socialnega skrbstva, otroškega varstva, ureditve prometa, organiziranja potrošnikov, civilne zaščite, družbene samozaščite, s tem pa se odpirajo tudi obsežne možnosti sodelovanja in ak-

tivnosti krajanov. Družbenih aktivnosti, ki naj jih v krajevni skupnosti opravljamo kra-jani, ni malo. Ker pa še niso dovolj razvite, je še prisotna praksa, da jih usmerjajo občinski organi in organizacije. Inicativ seveda ne smemo pričakovati od zunaj, ker probleme in potrebe najbolje poznamo sami, dobrodošla pa bo vsaka pomoč, predvsem pa enotna in usklajena akcija v občinskem in mestnem merilu.

Z volitvami delegatov v skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti smo zaključili prvo delegatsko obdobje. Že v tem kratkem času je sistem delegatskega odločanja pokazal, da je nezamenljiv instrument vplivanja delavcev in občanov na vsa pomembnejša opravila v družbi. V naši krajevni skupnosti smo z volitvami zelo povečali število ljudi, ki so neposredno vključeni v delegatsko delovanje. Iz velikega števila evidentiranih možnih kandidatov smo izbrali tiste, za katere smo prepričani, da bodo uspešno opravljali delegatske dolžnosti, s ponovno izvolitvijo najbolj prizadevnih pa smo zagotovili tudi potrebno kontinuiteto dela.

Naša aktivnost je bila še posebej usmerjena v krepitev hišne samouprave, saj so bile izražene številne kritike na račun slabega gospodarjenja s stanovanjskimi hišami. To področje je zato dobilo tudi posebno mesto v statutu in programu razvoja krajevne skupnosti. Kadrovske in organizacijske smo okrepili hišne svete, opredelili vlogo, pravice in dolžnosti zborov stanovalcev in izvolili 115 delegatov v zbor stanovalcev krajevne skupnosti, ki je postal eden najbolj aktivnih samoupravnih organov.

Samoupravno aktivnost stanovalcev smo usmerjali predvsem v realizacijo upravičenih zahtev krajanov po boljšem investicijskem vzdrževanju hiš. V zboru stanovalcev krajevne skupnosti smo solidarno združevali sredstva, jih povečevali z lastnimi sredstvi hiš ter s sredstvi etažnih lastnikov in tako v zadnjih treh letih opravili najnujnejša vzdrževalna dela na strehah in čeprav je vloženih v to nad 700 milijonov starih dinarjev, je še zelo malo glede na potrebe. Zastarelost stanovanjskega fonda odpira skoraj neresljive probleme. Zato podpiramo predloge za povečanje stanarin, seveda s pogojem, da se ta sredstva uporabljajo izključno za investicijsko vzdrževanje.

Ko ocenjujemo razvoj krajevne samouprave v naši skupnosti, ugotavljamo, da so vloženi veliki napor, da bi se čimbolj razvilo organizirano samoupravno življenje. K temu je prispevala svoj delež tudi socialistična zveza kot fronta vseh organiziranih socialističnih sil s svojo prisotnostjo v družbenih dogajanjih. Spremljala je probleme življenja kraja, poskušala vplivati na vse, kar ni bilo dobro in si prizadevala za čim bolj demokratično obravnavanje problemov.

Čeprav se krajevna konferenca SZDL ni pogosto sestajala, je obravnavala in odloča-

la o vseh pomembnejših vprašanjih. Sprejela je statut in srednjeročni program razvoja, organizirala in vodila solidarnostne akcije in pripravila ter izvedla volitve delegatov. Skoraj vsak mesec pa se je sestalo predsedstvo konference in obravnavalo sprotne problematiko. Da bi se čim bolj približala članstvu, je delovala tudi preko odborov v soseskah, oziroma preko zborov stanovalcev hiš in tako razširjala družbeno vlogo hišne samouprave.

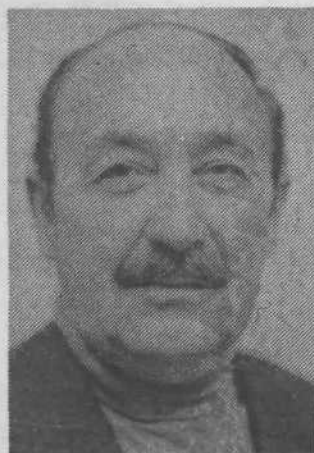
Porastel je občutek odgo-

lice in jih tudi uresničevati. Res na nekatere probleme, kot je onesnažen zrak, hrup itd. je težje neposredno vplivati, lahko pa se ustrezno obnašamo, ko gre za vsakodnevna ravnanja z odpadki, odpadkami, varovanja pitne vode, uporabljanja koškov za smeti, sodelovanja pri čiščenju okolice in dvorišč, pa vse do vzgoje otrok in nas samih. Tudi teh vprašanj ne rešujemo samo ali sploh s prepovedanjem tistega kar škoduje ali je negospodarno in ni lepo. Z aktivnim urejanjem bomo dose-

Člani predsedstva KK SZDL Tabor:

Sreten Dimitrijević,
predsednik

Albert Topolšek,
podpredsednik

Mara Pelc, podpredsednica

Darko Micheli, sekretar

Člani:

Marica Bensa
Tone Jančar
Savin Jogan
Betka Manfreda
Živojin Prosenc

Laura Rešek
ing. Jure Skrabčič
Mojca Stanič
Vilko Širca
Jože Zor
Karla Žontar

Pločnik ljubljanske Drame je že nekaj let »neuradno« parkirišče. Kljub temu da prometni znaki izrecno prepovedujejo uvoz na pločnik, se parkirani avtomobili gnetejo na njem celo v dveh ali treh vzporednih vrstah. Ob tem, da je pločnik neasfaltiran, blaten in poln luž pa ni da bi zgubljali besede!

vornosti krajanov za varnostne razmere v bivalnem in delovnem okolju. Kritično pa moramo omeniti malomarno zavarovano družbeno premoženje in pomanjkanje cestne varnostne kulture. Več bi moralo biti osebne prizadevnosti za varnost vsakega krajana, za zaščito stanovanj, avtomobilov, denarja, vrednejših predmetov, družbenega premoženja ter pomoči človeku v nevarnosti in tiski – to pa že pomeni oblikovanje varnostne kulture za osebno varnost, varnost družbe in premoženja. Tako osebno prizadevnost, ki je v bistvu tudi patriotizem, moramo prevzeti v krajevni skupnosti, soseski, hiši, stanovanju in družini kot lastno potrebo, ne pa zakonito disciplino.

V družbeno samozaščito spada tudi varstvo okolja, ki ni le red v soseski in skrb za čiste ulice in dvorišča. Sose-ska ni le bivalni prostor, pač pa skupnost, v kateri bi morala vsaka hiša vedeti, kakšne so njene odgovornosti do oko-

gli vse, to pa pomeni istočasno vzgajati, spoštovati splošna pravila in norme, se dogovarjati o skupnih ukrepih in akcijah, urejati zadeve po skupnih interesih in z združevanjem sredstev. Predvsem pa moramo ustvariti pogoje, da bomo izvajali in upoštevali red, ki je določen v odnosih ljudi med seboj in do človekovega okolja.

Drugo področje, kjer lahko kra-jani neposredno uresničujajo svoje interese, je zaščita potrošnikov in uporabnikov dobrin in uslug. Ko smo izvolili svete potrošnikov, nihče ni pomislil, da bomo imeli težave zaradi vsebine dela. Pa se je vendar tu zgodilo zelo malo, kar pa seveda ne pomeni, da je potrošnikom vseeno. Problemov preskrbe in zaščite potrošnikov tudi naša organizacija ni dala na dnevni red, prav tako tega ni storila naša skupščina, zato je izostala tudi organizirana družbena in politična akcija, svet potrošnikov pa je osamljen in nemočen.